

учимъ, непрѣмънно трѣбва да се обсебимъ отъ закона на добродѣтелята и на любовъта. Когато ви говоря за любовъта, не разбирайте, че азъ проповѣдвамъ едно учение на миръ и спокойствие; човѣкъ, който иска да люби, трѣбва да опита най-голѣми страдания въ свѣта; който не е страдалъ, той не може да изпита този божественъ принципъ на любовъта. За да обичаме Бога, трѣбва да сме готови да се жертвуваме, както Богъ се жертвува за насъ. За да Го познаете, вие казвате: „Господи! дай това, което ни трѣбва“. „Дай, дай, дай!“ — ето какъвъ зовъ се носи отъ единия до другия край на свѣта. И никога паритѣ не сж били тъй евтини, както днесъ; всѣки отъ насъ днесъ взима, може-би, 3 — 4 пжти по-голѣма заплата, отколкото едно врѣме сж взимали хората, и пакъ нѣмаме достатъчно. Паритѣ сж обезцѣнени, защото нѣма какво да съотвѣтствува на тѣхъ. А то трѣбваше да искаме жито, царевица, круши, ябълки. Вие казвате: „Господи! искамъ да бжда красивъ, искамъ да бжда богатъ“. Вие искате да обсебите много нѣща, а знаете ли, че то е нещастие за васъ, защото, щомъ станете богати, всѣки ще мисли да ви направи зло, и, за да се упазите, ще ви сж потрѣбни хора, както богатитѣ американци взиматъ по 3—4 гавази да ги пазятъ, защото на всѣка крачка искатъ да ги изнудватъ. А намъ трѣбватъ не богатства, а ония основни нѣща, които правятъ живота добъръ. Ние сме изоставили развитието на своето сърце и, слѣдователно, трѣбва да се повърнемъ къмъ този основенъ принципъ — да развиемъ и облагородимъ сърцето си. Злото не се гнѣзди въ ума, а въ сърцето. Всѣки отъ насъ трѣбва да попита своето